

KAZMALAR VE MAŞALAR

Tanrı hepimizi cehaletten korusun. Çünkü bugünlerde Tanrı hepimizi taşkafa aydınlarla tecrübeden geçiriyor. Olsun, hastalık henüz bedenimize sızmış değil.

Boğaziçi Üniversitesi`nde yapılması düşünüldüğü iptal edilen Ermeni Konferansı`nın konuşmacılarını kastediyorum. Bu yazarların metinlerine on yıllar boyu zahmet edip eğildim. Eserlerini inceledim. Yani, muhteremlerin ne dediklerini anlamaya çalıştım, defalarca kafamda döndürdüm, durdum.

Ve şimdi onları, ellerinde tahta bir haç, gökkubbemize girmiş şaşkınlar, yüzlerinde bir yarasa karanlığı olarak görüyorum.

Bunların güya bir düşmanları var, resmi tarih tezi. Bir statüko, bir devlet tezi, tutturmuşlar. Akıllarınca bu resmi tezleri şeytanileştirmeye çalışıyorlar.

Yani, bütün kötülüklerin kaynağı bu resmi tezlermiş. İşte bu yüzden yaygaralarının yettiği Avrupa`daki lobilerle bu tezleri kanundışı ilan etmeye başladılar bile.

Şimdi? Şimdi, ülkemizde bu tezleri o küçük beyinleriyle insanlıkdışı hale getirmek için aydınca kahramanca hopyaya zıplaya kavga veriyorlar. Allah sonlarını hayırlı etsin.

Yüz elli yıl önce hepsi Osmanlı`nın toprağı, tebaasıydı, aldıkları yetmedi. Yine istiyorlar, yüz elli yıldır, kazmayı aynı yerden vuruyorlar...

Neden? Çünkü halkı, ulusal onuru, devleti yıpratmak istiyorlar. Hedef yıpratmaktır, ileri. Genç kuşağın kafasını karıştırmak, çünkü, fesatla, sinsilikle yoğrulmuşlar...

Peki bu `ıkma` işini hangi kazmalarla yapıyorlar? Şu kazmalarla: Demokrasi, liberalizm, aydın sorumluluğı, özgürlük gibi kavramlarla.

Aslında bu kavramlar küçük sevimli şeytanlar. Çünkü bu kavramlar I. Dünya Savaşı`nda ellerinde patlayan zavallı, küflü, paslı savaş baltaları!

Şimdi, bu muhterem zevattan, herhangi birinin son on yılda bölgemiz hakkında yazdığı iç/dış politika/yorum/analiz yazılarına iyi bakalım. Ne demişler, ne istiyorlar, anlayalım. Ciddi bir şey tartışıyorsak neler düşündüklerini bilelim.

Zahmet buyurmayın, ben baktım. Yazılarında ortaya şöyle bir yekün çıkıyor:

Lübnan`da Maruniler, İsrail`de Yahudiler, güneyimizde Barzani, doğumuzda Ermeniler, Kıbrıs`ta Rumlar, bu muhteremlerin yazılarında sürekli haklı çıkıyor...

Yani, yazılarının tümüne baktığımızda, bölgemiz üzerine neler düşünüyorlar diye tetkik ettiğimizde, ortaya çıkan manzara bu.

Bu topraklarda, bu yazarların fikirlerine göre, iyilik, doğruluk, hak, hukuk, demokrasi, özgürlük, liberalizm, insanlık, aydınlık, gelecek, en haklısı, en iyiler, işte şunlar:

MARUNİ, YAHUDİ, RUM, ERMENİ ve BARZANİ...

İşte asıl konferansı bunun için toplayalım. Bu muhteremlerin yazılarını masaya koyup tartışalım. Ve bu muhteremlerin yazılarına bakıp onlara soralım. Neden sizlerin yirmi yıllar boyunca bu topraklarda yazdığınız yazılarda, hep, Kıbrıs`ta Rumlar, Ermeniler, Yahudiler, Maruniler ve Barzani, her defasında haklı, doğru çıkıyor!...

Bu muhteremlerin yazılarını yine toplayalım, inceleyelim, bu sefer onlara şu soruyu soralım. Sizin yazılarınızda neden Müslümanlar, Türkler, Farslar, Araplar hep haksız çıkıyor... Yazılarındaki sıfatları da

ortaya koyalım, bunlara göre, Türkler/Farslar/Araplar hep, despot, diktatör, geri kalmış, çağdışı, aşağılık, demokrasiden anlamaz!..

Bir muziplik yapmıyor, bu cümleleri komedyenlik adına kaleme almıyorum, bu konferansı tertip edenlerin metinlerindeki felsefi dökümü ortaya koyuyorum.

Onlara göre demokrasinin ve özgürlüklerin en güzel çiçekleri, İsrail`de Yahudiler, Lübnan`da Maruniler, Kıbrıs`ta Rumlar, güneyimizde Barzani ve şüphesiz Ermeniler!..

Şüphesiz bu çiçekten demokrasiler/özgürlükler arkasında sıkı bir stratejik düzen var. Avrupa Birliği gibi. ABD`nin emperyalizmini görmemek gibi. Gözle görülmeyen bağlar da var, vakıflardan beslenmek gibi.

Hani, bizim de aklımız yok ya, hani biz de kekiz, şebeğiz ya, bunlara uyduk, onların aydınlık yolundan yürüdük, ne olacak. Diyelim Ermeni tezlerini kabul ettik, diyelim, ülkemiz ve halkımızın haysiyetini kırmalarına izin verdik, diyelim tazminatlar ödedik, diyelim daha ileri gittik, toprağımızın ne kadarını verelim tartışmalarına başladık, bitti mi?

Sonra şunlar olacak, bir konferans daha toplayıp, şu sonuçlara doğru ilerleyeceğiz: `Mustafa Kemal aslında köylülerden çocuklarını zorla askere aldı, köylülerin erzaklarına el koyup cephanesine kattı...`

Hani, kekiz, şebeğiz ya, yine bitti mi? Bitmez!

Bin yıllık tarih, ellerinde kazma, devam edecekler. Özgürlük deyip, aydınım deyip sallayacaklar...

Ama bu tarih bin yıllık, çok uğraşmaları lazım. Çünkü kazmayla yıkılamayacak şeyler var. Vakıflardan beslenmeyle çürütemeyecekleri çok değerler var. Şimdi mesela Yunus Emre`nin, Mevlana`nın neresine vuracaksınız kazmayı. Allah insanı çarpar? Peki toptan şehit olmuş 57. Alay`ın neresine vuracaksınız kazmanı!..

Bu muhterem yazarlara bir de başka yerlerden bakalım, metinlerini önlerimize serelim. Ortadoğu topraklarının şairleri, evliyalari, kültürleri, türbeleri, yıkılan kubbeleri, folklorü, dili, şehitleri ve bağımsızlık savaşları, ne varsa bakalım. Bakalım metinlerinde bizim kanımıza işlemiş bu değerlerden bahseden var mı?

Yok... Yani, bu toprakların kültürel/edebi/dini/milli tarihiyle bir duygusal ilişkiyi dillendiren metinleri yok ortada. Peki ne var, sayfalarını çevirdikçe, kuşlar gibi cıvıldaayan özgürlük, demokrasi, aydın olma, gibi kavramlar var...

Yani kardeşlerim. Şu soruyu soralım. Neden Ermenistan`da Ermeniler, İsrail`de Yahudiler, Lübnan`da Maruniler, Kıbrıs`ta Rumlar ve güneyimizde Barzaniler bu kazmalarca hep haklı çıkıyor. Ve bu kazmalar niye hep buralara vuruyor!..

Bu tesadüf mü? Bu devlet ve halkların isimlerine bakın, tampon bölgelerine, devletlerine bir daha bakın...

Bunun bitmemiş 1.dünya savaşı olduğunu göreceksiniz. Bugün verdikleri yıpratma savaşı, birinci dünya savaşının, devamıdır. Bu yüzden Lozan yırtılmak isteniyor. Mustafa Kemal Samsun`a çıkmasaydı, işler yolunda olacaktı, İngilizler İstanbul`u, Yunanlılar Ege`yi terk etmek zorunda olmayacaktı. Ama Lozan inşa edildi.

O halde, Lozan yıkılmalı. Bugün 1.dünya savaşıyla bu halklar devlet olmuş ya da siyasi haklar kazandılar. Yüz elli yıl önce hepsi Osmanlı`nın toprağı, tebaasıydı, aldıkları yetmedi. Yine istiyorlar, yüz elli yıldır, kazmayı aynı yerden vuruyorlar...

Bu insanlar içinde doğdukları halklarını, kendi tarihlerini, kendi onurlarını, kendi kültürlerini, kendi dillerini, dinlerini sevmemek gibi hastalıkları var, bu yüzden bizim çektiğimiz acıları çekmezler...

Ama ben bu yazıyı başka bir şey için yazdım. Şunlara bakın, Kıbrıs`ta Rumlar, Lübnan`da Maruniler, Ermenistan`da Ermeniler, İsrail`de Yahudiler, hepsinin ortak bir kimliği var?

Bir tornadan çıkmış, vakıf desteklerinden beslenmiş, yabancı ajan servislerince piyasaya sürülmüş bu insanların bu cüretleri ve küstahlıklarının altında ne var?

Nedir ortak kimlikleri? Bakın hepsi komşularıyla oturmak / karışmak istemiyor. Tampon devletler. Çelikten gömlek gibi kafes duvarlardan sınırlar. Kız alıp vermek istemiyor. Ortak mahalle pazarı kurmak istemiyor.

Çünkü, kendilerini, Batılı, farklı, çok yüksek ve güçlü bir kültürün mucizeleri olarak görüyorlar. Bu beş/altıyüz yıldır böyle. Kendileri cici, Batılı, akıllı, her şeyi bilen, anlayan. Ama komşuları pis, Müslüman, çağdışı, aşağılık...

Soralım Ermenistan`da kaç tane yabancı yaşıyor, Maruniler binlerce yıl Lübnan`da niye hala Müslüman mahallesine karışmıyor, Kıbrıs`ta Rumlar Annan Planı`nı niye kabul etmedi.

Buradan nereye geleceğim. Bu konferansı tertip edenler de işte bu yüksek kültürün, ileri Batı medeniyetinin en ileri çocukları. Aralarına, başka kimseyi almak istemiyorlar. En uygar fikirler onlarda. Oturup, kendi aralarında büyük meseleleri konuşacaklar. Aşağılık halkların statükocu, despot, diktatör yazarlarını niçin alsınlar?

Kardeşlerim. Bu saçma sapan kazmaların demokrasi, aydın, özgürlük gibi fikirlerine kananlar, onlar gibi suratsız, meymenetsiz olurlar. İnsan yüzü görmek istemiyorlar.

Halkımızın çocuklarının yüzlerini, dillerini, dinlerini, giyimlerini, alışkanlıklarını, tarihini `konuşmak` istemiyorlar. Bu yüzden Batıdakiler gibi gittikçe `insan sıcaklığını` kaybediyorlar. Ama tanımaktan, karışmaktan korktukları bu halkların çocuklarının yüzlerinde hala onları anlamak gibi, etten kemikten, duygudan ifadeler var.

Hepimiz hala bu Batı özentisi, Batı`nın aşağılanmalarıyla yetişmiş aydın kuşağı hayretle, şaşkınlıkla izliyoruz...

Bir tornadan çıkmış, vakıf desteklerinden beslenmiş, yabancı ajan servislerince piyasaya sürülmüş bu insanların bu cüretleri ve küstahlıklarının altında ne var?

Dünyanın hakim güçlerince desteklenip üstümüze sürüyorlar!.. Hayal dünyasında `aydıncılık` oynuyorlar!...

Biz, 1. dünya savaşı bitti diyoruz, bitmedi diyorsanız, bir daha gelin, öyle uyduruktan demokrasi, özgürlük, aydınım, lafları yemiyor artık.

Nihat Genç / Akşam
